

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๕-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

จากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๒๑ เดือนมกราคม ๒๕๕๗ หน้า ๒๑ มูลค่าข่าว ๕๕๓,๑๔๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

มองธรรมะ

ชมศิลปะ ฟังบทกวี

ผ่าน... 'ธรรมะ ธรรมดา ธรรมชาติ'

"บางขณะถึงงามจึงช้านะ บางขณะเลวทรามกลับลามทน
บางขณะเรื่องเรื่อเหนือมีคณ บางขณะวิกลคลลวีกาล
สิ่งใดกันสรรคสร้างโลกข้างใน ระหว่างเก่ากับใหม่อันไพศาล
เพื่อหยั่งรู้เพื่อตื่นเพื่อขึ้นบาน เพื่อบ่มเพาะจิตวิญญาณแห่งมนุษย์..."

คือ ตอนหนึ่งจากการตีความผลงานจิตรกรรมของ ฮารี สุทธิพันธุ์ ผ่านบทกวีโดย เรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์

ในงานนิทรรศการจิตรกรรม ธรรมะ ธรรมดา ธรรมชาติ 2 เสนอผลงานสร้างสรรค์ของศิลปินระดับชาติ 7 คน ผู้เป็นอดีตผู้บริหาร คณาจารย์ และนิสิตเก่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ ฮารี สุทธิพันธุ์, วิรุณ ตั้งเจริญ, สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง, วิเชียร วงศ์ศุภลักษณ์, นฤต ปัญญาดี, อัคริน ลธิตวาทย์ และ บรรลุ วิทยาการณประภาส

สร้างสรรค์งานตามแนวคิดปรัชญาธรรม ของท่านพุทธทาสภิกขุ ที่ว่า ธรรมะ ธรรมดา ธรรมชาติ เป็นหนึ่งเดียวกัน

ศิลปะที่มนุษย์เป็นผู้สร้างสรรค์ ย่อมสะท้อนปัจเจกภาพ สภาพการรับรู้ การตีความ ระบบคิด และกระบวนการสร้างสรรค์ของตนเอง มาเป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ภาพทุกภาพเป็นคำบอกเล่าเรื่องราวชีวิตผ่านปัญญาธรรมของปัจเจกชน ย่อมแตกต่างกัน แต่อยู่ภายใต้ความเชื่อมโยงของเรื่องธรรมะ ความเป็นธรรมดา และธรรมชาติ การรับรู้ตีความข้อความเบื้องหลังภาพเพื่อเข้าถึงแนวคิดหลัก จึงขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้รับชม

วิรุณ ตั้งเจริญ หนึ่งในศิลปินผู้แสดงผลงาน กล่าวถึงการสร้างสรรค์งานว่า ในทางพุทธธรรม แล้ว ธรรมะ ธรรมดา ธรรมชาติ ย่อมเป็นสิ่งเดียวกัน สูงสุดคืนสู่สามัญ สิ่งที่เกิดปกติธรรมดา ธรรมชาติย่อมเรียกคืน ความเป็นธรรมชาติจึงเป็นสิ่งนิรันดร์เสมอ ฉะนั้นศิลปกรรมที่

วิรุณ ตั้งเจริญ

สิทธิธรรม โรหิตะสุข

ชมัยกร แสงกระจ่าง

ณัฐนิชา บรรจงกิจสกุล

เปลี่ยนแปลง โลกใหม่ ท้ายที่สุดก็จะคืนสู่สามัญ ภูมิปัญญาที่แท้จริงย่อมเป็นภูมิปัญญาที่ติดดิน รับรู้ได้ สัมผัสได้ ผสมผสานอยู่กับชีวิต ชื่นชมได้ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้ และเปลี่ยนแปลงได้

“ด้วยเสรีภาพ และด้วยประสบการณ์ที่หลากหลายในชีวิต จิตรกรรมหรือภาพคิดของผม จะสร้างสรรค์แรงบันดาลใจและสื่อ ที่หลากหลาย สีเส้น ลีลา กลวิธีหรือเทคนิคการระบายสีที่หลากหลาย เมื่อชีวิตและลมหายใจเคลื่อนไหว โลกเคลื่อนไหว สังคมเคลื่อนไหว จิตรกรรมของผมก็เคลื่อนไหวไปพร้อมกัน เคลื่อนไหวสืบไปจนกว่าเราจะคืนลมหายใจให้กับธรรมชาติ” วิรุณกล่าว

ผลงานของ วิเชียร วงศ์กฤตเกษม

การจัดแสดงครั้งแรกเกิดขึ้น ณ พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย เรือนไทย หมู่ ๓ ทูลกระหม่อมแก้ว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จ.นครนายก เมื่อเดือนธันวาคม 2555 ถึงมีนาคม 2556 ได้รับเสียงตอบรับเป็นอย่างดี

ดังนั้น การกลับมาครั้งที่ 2 ย่อมต้องสร้างความแตกต่าง

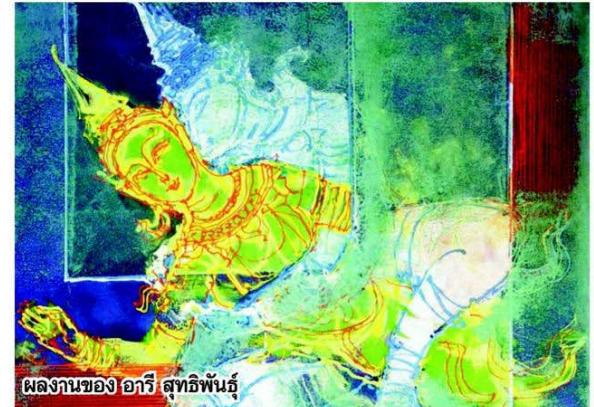
ครั้งนี้ได้เชิญศิลปิน 7 คน มาตีความงานจิตรกรรมของศิลปิน ทั้ง 7 ท่าน ผ่านรูปแบบบทกวี โดยผู้แต่งได้อ่านบทกวีด้วยตนเอง บันทึกเสียงอยู่ในหูฟังเคียงคู่กับภาพจิตรกรรม

เดินชมงานศิลปะ พร้อมเสียงบทกวี สร้างอารมณ์ สีสัน คล้ายชมศิลปะการแสดง หนึ่งจิตรกรเล่าว่า อีกหนึ่งกวีขับกล่อมบทเพลง

สิทธิธรรม โรหิตะสุข กัณฑ์การกัณฑ์นทรศการครั้งนี้ กล่าวว่าการนำผลงานจิตรกรรมของนิทรรศการกลับมาจัดแสดงใหม่อีกครั้งนั้น น่าจะมีการพัฒนา ต่อยอด และสร้างความหมายที่แตกต่างออกไปให้มีความ

ผลงานของ วิรุณ ตั้งเจริญ

ผลงานของ อารี สุทธิพันธ์

หลากหลาย แปลก ใหม่ เพื่อความท้าทายต่อทั้งผู้จัดและผู้ชม

“สิ่งที่อยากเห็นคือ การปะทะสังสรรค์กันทางความคิด การตีความระหว่างผลงาน **ทัศนศิลป์** กับ **วรรณศิลป์** เพื่อแตกหน่อต่อยอด ความคิด ความหมาย และอารมณ์ ความรู้สึก ตลอดจนสร้างบทสนทนาที่มีการแลกเปลี่ยน ถ่ายเทความหมาย ที่อาจมีความเป็นไปได้ทั้งในแบบที่สอดคล้อง และแสดงถึงความขัดแย้งกัน นักสร้างสรรค์วรรณศิลป์ประกอบด้วย **ชมัยกร แสงกระจ่าง, ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ, ไพวรินทร์ ขาวงาม, เรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์, มงคล เปลี่ยนบางช้าง, อรุณวดี อรุณมาศ และ พจนารถ พจนานพิกษ์** แสดงมุมมองผ่านบทกวีคนละ 7 บท

แต่ละบทตีความงานของศิลปินแต่ละคน” สิทธิธรรมกล่าว

เดินชมนิทรรศการ พบผู้มาชมนิทรรศการสนุกกับการฟังบทกวีต่างๆ พร้อมกับชมงานจิตรกรรม เช่นเดียวกับ **ชัมัยกร แสงกระจ่าง** หนึ่งในผู้ประพันธ์บทกวีร่วมแสดงในนิทรรศการ

ชัมัยกรเล่าให้ฟังว่า นิทรรศการครั้งนี้เป็นรูปแบบที่ดี ทำให้คนที่สร้างงานได้แตกแขนงความคิด มองโลกกว้างไกลมากขึ้น สามารถที่

จะใช้กลวิธีหรือศิลปะแขนงอื่น มาอยู่ในงานของตัวเองได้ วงการศิลปะบ้านเรา ไม่ค่อยมาเชื่อมกัน ถ้าไม่รู้จักกันก็แทบไม่มีโอกาสเลย แต่งานนี้ทำให้รู้สึกว่าศิลปะสองแขนงเป็นศิลปะที่สามารถรวมเป็นหนึ่งเดียวทำงานร่วมกัน สร้างสรรค์และตีความร่วมกันได้

นักเขียนหญิงชั้นแนวหน้า เล่าต่อถึงวิธีการทำงานว่า “จากชื่องานคือ ธรรมะ ธรรมตา ธรรมชาติ ก็มาคิดว่าเวลาเราคิดเป็นภาษากวี เราคิดอย่างไร เรามีระดับความเข้าใจเรื่องของความเป็นธรรมชาติ ความเป็นธรรมะ เรื่องความเป็นธรรมตา อย่างไร และเมื่อถ่ายทอดออกมา คำไหนจะเสมอกับสี คำไหนจะเสมอกับภาพ เอภาพมานั่งดูแล้วคิดว่า คนนี้จะเป็นอย่างไรหนอ ทั้งในความหมายของภาษา กับความหมายของภาพ เมื่อออกมาเป็นเรื่องราวเป็นหนึ่งเดียวกัน สนุกมาก แล้วมาลองฟังดู เราจะเห็นทั้งภาพ ได้ยินทั้งเสียงและฟังทั้งคำ”

ส่วนมุมมองของผู้ชม **ณัฐนิชา บรรจงกิจสกุล** หญิงสาววัย 28 ให้ความเห็นหลังจากชมภาพจิตรกรรมและลองฟังบทกวีว่า ปกติไม่ค่อยได้ฟังบทกวี จะอ่านเองมากกว่า การชมงานจิตรกรรม พร้อมกับฟังบทกวีเป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับตนเอง

“การฟังบทกวีขณะชมภาพจิตรกรรม ไม่รู้สึกว่าเป็นการตีความภาพแทน แต่ช่วยสร้างอารมณ์ ความรู้สึก และบรรยากาศเพิ่มเติม อยากให้ลองมาชมดู อาจทำให้ได้ลองบรรยากาศการชมงานนิทรรศการแบบใหม่ๆ” ณัฐนิชากล่าว

นิทรรศการ “ธรรมะ ธรรมตา ธรรมชาติ 2” จัดแสดงที่ หอศิลป์ 923 ศูนย์ศิลปกรรมแห่งประเทศไทย ชั้น 2 อาคารนวัตกรรม : ศาสตราจารย์ **ดร.สาโรช บัวศรี** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กทม.

ตั้งแต่วันนี้จนถึง 30 มกราคม 2557 เวลา 11.00-18.00 น. เปิดให้เข้าชมวันอังคารถึงวันอาทิตย์ (หยุดวันจันทร์)

วจนา วรลยางกูร